

BOZKURT

aylık
ülkü
dergisi

O zaferler getiren atların
Nalları altındanmış;
Gidişleri akına,
Gelişleri akındanmış.

Gönül vermişler aya;
Hükmetmişler toprağa, suya...
Tanrıyla akrabalıkları
Yakındanmış.

Zembereğini kuran
Onlarmış bu dünyanın...
Onlar ki kurt doğuran
Obaların kanındanmış.

Ve zaferler getiren atların
Nalları altındanmış.

Arif Nihat ASYA

SADİ SOMUNCUOĞLU
Milli Doktrin II

EMİNE İŞINSU
Bozkurt'tan Bozkurt'lara

ELİF BİLGE
Bozkurt Düşmanlığı

HASAN TANRISEVEN
Milli Semboller Düşmanlığı
Üzerine

TAYYAR AKSOY
Üç Yiğidin Destanı

AYŞE KAHRATLI
Kendimizi Tanıyalım

DİLÂVER CEBECİ
Anamın Türküsü

Şiirler

Haberler

Türkelî'nden Esen Yeller

ŞUBAT
1973

5

bozkurt'tan bozkurlara

BOZKURT'a sizlerden, «bozkurt» kardeşlerimizden, milli şura ermiş, o kadar güzel öyle heyecan dolu mektuplar geliyor ki, onları okurken; Türkiye'mizin bu çığ gibi büyüyen, tek bir yürek gibi çarpan; çalışkan, vakur, memleketinir. meseleleri yanında, özünü hiçe sayan gençliği karşısında heyecanlanıyor ve bu gençliğe inanıyoruz.

İnanıyoruz, şimdi aşkla, hasretle coşup giden, akıp giden bir duru suya benzeyen bu gençlik, elbet geleceğin Büyük Türkiye'sinin sağlam temeli olacaktır. Çünkü aşkı milletine, hasreti ise yalnız yüceliğedir.

Sizler, Bozkurt kardeşlerim, bağrınızda gelmiş ve geleceğin en sıcak, en parlak, en güçlü mukaddes ateşini, «ülkü ateşi»ni tutuşturdu- nuz. Bu ateş, kişiyi yakıp kavuran bir yangın da olabilir eğer onu taşıma mesuliyetini kavrayamaz, onu kem gözlerden, mütacaviz dillerden esirgeyemez, onun aydınlattığı hedefe doğru, yılmadan, yüksünmeden, aksamadan yürümeyi beceremezseniz.

Merzifon'dan, Ayfer Özyazar; «Ne mutlu bana ki, milliyetçi olarak doğdum, milliyetçi olarak yaşayacak ve milliyetçi olarak öleceğim. Olaylar karşısında, asla yılmak bilmeyen bir karaktere sahibim; Türkiye'me lâayık bir Bozkurt olmaya and içtim.

Bu yolda seve seve can veririm.» diye yazıyor. Karağa'dan bir mektup; «Bütün medenî imkânlardan yoksun olduğumuz bu unutulmuş bölgede, ortaokulun üç «Bozkurt»

öğretmeniyiz; halkla devamlı temas halindeyiz fikirlerimizi onlara duyuruyor, bir kaç kafası boş sosyalisti de susturuyoruz.» diye. Kula'dan TÛT geçici başkanı Abbas Filik; «Ülkümüz uğruna, hiç bir tehlikeden yılmadan, elimizden gelen her hizmeti yapmayı, en tabii görev addediyoruz. Tanrı daima ülkücülerin yardımcısıdır.» diye yazıyor.

Ordu'nun Ünye kazasının Pelitliyatağ köyünde bir ülkücü öğretmen kardeşimiz, Ali Düzgün elinde keser, çivi, boya... yıkılmış, harap olmuş okulunu onarıyor, öğrenci ve lilerini toplayıp, onlarla uzun uzun konuşuyor, kendisine tevdi edilmiş olan küçücük yavruları; Türk Ülküsü yolunda yetiştirirken, köylülerin meselelerinde, onlara her bakımdan yardımcı olmaya çalışıyor.

Erzurum'un Pasinler'inden, bir başka öğretmeni arkadaşımız Muhammet Özdenir ise şöyle yazmış: «İçim yanıyor cayır cayır. Yanacak ve bu yanma devam edecek, taa ki hedefimize ulaşincaya, İmamogullarının, Önkuzuların haklarını, ülkücülerin isteklerini yerine getirinceye milliyetçiliği, Türk Milleti'nin tamamına öğretinceye dek yanacak içim. Yıllarca önceden bu ateş yakıyordu beni. Ne zaman birleşeceğiz, ne zaman anarşistlere, lenincilere, maoculara DUR diyeceğiz! Ve işte o gün geldi. Başladık birleşmeye, başladık çığ gibi büyümeye. Türk Ülkücüler! sizlere içim yana yana yalvarıyorum, zafere doğru el ele, kucak kucağa, bükülmeden, parçalanmadan gidelim. Şimdiden gözlerimi, zaferin sevinç yaşları dolduruyor..»

Kâzım Karabekir Eğitim Enstitüsünde okuyan İhsan Akan kardeşimiz, «Türk gençliği hiç bir devirde, Türklük gurur ve şuur, İslâm iman ahlak ve fazileti, yönünden bu derece aç ve susuz bırakılmamıştı. Bu açlığın sonucu malûm; milli kültürden yoksun yetiştirilen bir takım gaffiller, Türk düşmanlarının oyuncağı haline geldiler, onlarla bir olup, yurdumuzu kundaklamaya, milletimizi yüreğinden hançerlemeye kalkıştılar. Neticede karşılarında Türk

ordusunu ve ülkücü gençliği buldular! Fakat ne yazık ki, su henüz durulmuş değildir. İlerisi için, ciddi tedbirler alınmadığı takdirde, tehlike Türklük üfkuna bir kara bulut gibi çökecektir.» diye yazmış.

AYIN KİTABI YARIŞMASI

İzmir'den yazan Mustafa Ercilâsun; «Derginiz Türk Millî hayatında önemli bir boşluğu doldurmak üzeredir. Bilhassa gençliğe hitap ediliş bakımından, Türk Basınındaki yeri müstesnadır. Böylece Maarif Bakanlığının yapamadığı bir işi üzerinize almış bulunuyorsunuz. Maalesef maarif çarkı, bizde «millî kafa» yetiştirmiyor. Sadece teknik kafa imâl edip, piyasaya sürüyor. Yine derginizin tertiplemediği, «Ayın Kitabı» yarışması da oldukça faydalı bir teşebbüs. Bilhassa okumayı teşvik bakımından. Temennim yarışmaya katılanların çok olması.» diyor. Yarışmaya katılan arkadaşlarımız çok, çok fakat bize göre bu «çok» yeterli değildir. Tavsiye ettiğimiz kitapları, yalnız bütün okuyucularımızın okumalarını değil, onları okutmalarını da, gönül arzu ediyor. Bir ülkücü olarak kendimizi yetiştirirken, çevremizin de yetişmesini sağlamak, şüphesiz en önemli görevlerimizden biridir. Meselâ, Karağa'dan yazdığım söylediğim öğretmen arkadaş, «Kitap, inanç yolunda önemli bir araçtır. Mümkün olsa da bir okuma odası açsak ve dünyadan habersiz ya da örümceklenmiş olan kafaları uyarsak...» diyor. Ülkücü kardeşlerim, tavsiye edilen kitapları okuyalım ve çevremizdekilerin de okumaları için çaba gösterelim. Bu ayın kitabı, «BOZKURLARIN DES TANI (1)». Tanıtma yazımızı, en geç 5 Nisan 1973'de elimize geçecek şekilde postalayın.

Tanrı Türk'ü Korusun.

(1): Yazan: N. Yıldırım Gençosmanoğlu Ötügen Yayınevi - 1. baskı - 1972 - İSTANBUL. İste-me adresi: P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA

MİLLÎ DOKTRİN (II)

Geçen sayımızdaki yazıda, doktrinin ne olduğu, tarifi ve bu tarifin unsurlarına göre, 9 Işık Millî Doktrin'in tasnifi yapılmıştır. Millî Doktrin'in üzerinde çok durulan ve bütün özellikleriyle ortaya konan prensiplerinden bahsedilmemiş zaman zaman yanlış anlamara yol açabilen ve hakkında az söz söylenen ilkelerine yer verilmiştir.

9 Işık hakkında bütün Milliyetçi Hareketçiler, «**Millî Doktrin**» demektedirler. Bir ideolojinin, bir doktrinin veya fikrin «**Millî**» olabilmesi için, bazı özelliklere sahip bulunması gerekir. «**Millî**» millete ait demektir. Millete aidiyet, şekilde veya ruhta, esasta olur.

Şekli anlamıyla «**Millî**» lik, resmi münasebetlerde görülen bir haldir. Meselâ Bakanlar Kurulu müsaade ederse, «**Millî**» kelimesini bir dernek isim olarak kullanabilmektedir. Bu «**Millî**»lik hukuki bir anlam taşır. Şekil meselesiyle ilgilidir. Halbuki, ruhta «**Millî**» olabilmek için, sosyo'ojik ölçüler içinde millete ait olmak gerekir. Milleti meydana getiren değer hükümlerini benimsemek ve onları esas kabul etmekle, «**Millî**» olmak mümkündür.

Bu genel esaslar içinde 9 Işık'ı incelediğimiz zaman, sosyolojik anlamda milletin değerlerini esas aldığını görürüz. Geçen sayıdaki yazıda da, bu konu üzerinde kısmen durulmuştur. Türk Milletinin tarih içindeki hayatı boyunca meydana getirdiği ve ona özellik veren yaşatıcı güç, 9 Işık'ın kuvvet kaynağını teşkil eder. Bundan dolayı 9 Işık'a Millî Doktrin diyoruz. Meselâ; Marksizm de bir doktrindir. Ama onun için «**Beynelmîlel**» doktrin diyoruz. Yani bütün milletlere tatbik edilecek bir reçete olarak tanımlıyoruz. Bu özelliğinden dolayı, millet gerçeğini reddettiği için ona temelden karşıyız. Milletlerin içinde buldukları şartları ve millet olarak özelliklerini dikkate almadan hepsini birbirinin daktiloda çıkarılmış kopyası gibi gören «**Marksizm**» hiçbir şekilde millî olamaz. Marksizm'in millî olamaması sadece «**Beynelmîlel**» oluşunun neticesi değildir. Aynı zamanda, milleti maddi bir yığın olarak tarif etmesinden ve ona asil özellik veren kudret kaynağı mukaddes değerleri reddetmesinden ileri gelir. Marksizm temel değer olarak, maddeye inandığından herşeyin tarifini bu esasa göre yapmak mecburiyetindedir.

Batıda ve Türkiye'de bazı çevreler «**Doktrin**» sözünden son derece rahatsız olmaktadır. Onlara göre, doktrin; değişen ve gelişen şartlara göre elastikiyet imkânını ortadan kaldıran, insan düşüncesini ve ilmi gelişmeyi önleyen tehlikeli bir dogmadır. Bu görüşü ileri sürenler daha ziyade Marksizm, Nazizm ve Faşizm'in tatbikatından bu kanaata varmak-

tadırlar. Bu üç doktrin de, çeşitli yönleriyle gerçek endişe verici olmuştur, olmaktadır. Taassup haline gelen peşin hükümlülük ve bunun dışındaki bütün düşünce tarzlarına hayat hakkı tanımamak, bir toplumun geleceğini tehdit eden en büyük tehlike olur. Bir memleketin aydınları, ilim adamları, sanatçıları hür bir şekilde düşünme, tartışma ortamından uzaklaştırılırsa, her şeyin temelini teşkil eden ilim ve fikir hayatındaki gelişme durur ki bu da, yerinde saymanın, gerilemenin ve devletle millet arasında çatışmanın kaynağını teşkil eder. Bu konuda, Faşist Nazist ve Marksist devletlere ve bu devletlerin millet üzerinde kurduğu sultaya ait bir kaç örneği hatırlamak yeterlidir.

Dünya kamuoyunda ürküntü doğuran doktrinlerle, Millî doktrin 9 Işık arasındaki münasebeti iyice ortaya koymakta zaruret vardır. Millî doktrinimiz, «**İlimcilik**», ve «**Hürriyetçilik**» prensipleriyle yeryüzündeki şimdiye kadar ileri sürülen doktrinlerden kesin olarak ayrılmaktadır. Yukarıda ifade edildiği gibi, doktrin kelimesinin ürküntü doğurmasının sebebi; hür düşüncüyü, insiyatifi, ortadan kaldıran bir «**Tabu**» olmasından ileri gelmektedir. Ama, 9 Işık Doktrinini «**İlimcilik**» ve «**Hürriyetçilik**» ilkeleriyle hür düşüncüyü ve müsbet ilmi temel prensipleri arasına almıştır.

9 Işık, memleket meselelerine bir sistem dahilinde çözüm getirirken. İlmî rehber edinmesi ve topyekün kalkınma hareketini hürriyet ortamında gerçekleştirmeyi öngörmesi bakımından, diğer doktrinlerden tamamen ayrılmaktadır. 9 Işık, insan şahsiyetinin ve düşüncesinin hürriyet ortamı içinde gelişebileceği gerçeğini vazgeçilmez bir prensip olarak almasıyla, medenî, güçlü ve güven verici bir doktrin olduğunu ortaya koymaktadır.

Netice olarak **Millî Doktrin 9 Işık, doktrin tarifinin bütün unsurlarını içinde bulundurmaktadır. Kalkınma hareketini, hürriyet ortamı içinde ve insan şahsiyetine öncelik vererek gerçekleştirmek istemesi ve metod olarak ilmi seçmesiyle, değişen şartlara göre yenilenebilen akılcı bir fikir sistemidir.**

Türk Milletinin kıymet hükümlerine ve içinde bulunduğu şartlara göre düzenlenmiş olmasından dolayı da «**Millî**» bir doktrindir. «**Millî**» lik vasfından dolayı meşru ve güçlü olan 9 Işık; «**İlimcilik**» ve «**Hürriyetçilik**» ilkelerine dayanması münasebetiyle, diğer doktrinlerin içine düştükleri «**Dogma**»yı peşinen reddetmektedir.

Türk Milletine ilk defa böyle «**Yüzde yüz millî, yüzde yüz yerli**» bir doktrin teklif edilmektedir. Bu özelliklerinden dolayı, Türk aydınları arasında süratle yayılan 9 Işık Türkçülerin güçlü Millî doktrinleridir.

Sadi SOMUNCUOĞLU

haberler

Manisa'da Yuvalanan Aşırı Sol

Ülkücü öğretmen ve öğrencilere yurdun bazı yerlerinde yapılan baskıların bir örneği de Manisa'da görülmektedir. Manisa Lisesi, Erkek Sanat Okulu ve İlköğretmen Okulunda bazı idari mevkileri ele geçiren aşırı solcular, Bozkurt rozeti taşımayı ve Türk Ülkücüler Teşkilatına üye olmayı yasaklamışlardır. Sıralarda ve yatakhanelerde arama yapılmakta, milliyetçi dergi ve kitap-

lara elkonulmaktadır. Sanat Enstitüsünde ne mal olduğu malûm bir öğretmen BOZKURT'u yırtmaya kalkmış, fakat müdahale edilerek, bu hareketi önlenmiştir. İlköğretmen Okulundaki aramada Fakir Baykurt'un romanlarına dokunulmamış, buna mukabil TÛT Manisa Yayın Organı olan «Akıncı» gazetesi ile Töre - Devlet ve Bozkurt dergileri toplanmıştır. Bu okulda bir aşırı solcu öğretmen ise sıkıyönetimde hüküm giyen Fakir Baykurt'un romanlarını ev ödevi olarak vermiştir. Öyle bir memleket düşünün ki mahkemelerinde yargılanan fikir, o devletin memurlarınca yayılmaya çalışsın. İşte bugünkü Türkiye'nin hali budur. Fakat Manisalı ülkücüleri böyle hareketler yıldırabilmiş midir? Hayır. Zaten yetişen ülkücü nesiller artık son çarpınışlarını yapan hain hareketleri yok edecektir.

Ülkücü Hareket'te Gelişmeler

Elâzığ Lisesi ve diğer dengi okullarda ülkücü hareket hızla gelişirken, solcular bu durumdan memnun olmadıkları için ülkücü milliyetçi öğrencileri not ve diğer baskı yollarıyla yıldırılmaya çalışmaktadırlar. Ancak bu tip baskılar ülkücü gençliği sindirmemekte, bilâkis daha organize şekilde çalışmalarını temin etmektedir. Ülkücü öğretmenler ve Elâzığ Ülkü Ocağı, Mevlâna ve büyük şair Mehmet Akif Ersoy'u anma gecesi düzenlemişlerdir. Bu geceler büyük ilgi toplamıştır. Şimdi de Yunus Emre gecesi ve «Moskof Sehпасı» adlı oyunun sahneye konması için çalışmalar yapılmaktadır.

TÛT Emet Şubesi, Müfit Arıcan'ın başkanlığında kurulmuştur. Müteşebbis heyette: «Ahmet Atilla, Ahmet Fidancı, Ahmet Sayın, Mehmet Erçoban, Haşım Erçoban, Ali Kınık, Naim Ünal ve Ahmet Ertekin bulunmaktadır. Başkan Müfit Arıcan açılış dolayısıyla verdiği beya-

natta: «Son bağımsız Türk devletini yıkmak isteyecek Türklük düşmanlarıyla yıılmadan kavgaya devam edeceğiz. Gücümüzü Türklük gurur ve şuru ile İslâm Ahlâk ve Faziletinden almaktayız. Bütün gençlere kapımız açıktır» demiştir.

TÛT Balıkesir Şubesi kongresini yapmıştır. Yapılan seçimde şu ülkücüler görev almıştır: Başkan : Recep Esen, Başkan Yard: Mustafa Gülergün, Sekreter: Rafet Okutan, Muhasip; Ruşen Özkan, Halil Somuncuoğlu ve A. Hikmet Yumusakdemir.

Türk Ülkücüler Teşkilatı Ankara Şubesi Kongresi 6 Ocak 1973 Cumartesi günü saat: 13,30 da yapılmıştır. Kongreye 1000 e yakın ülkücü genç katılmıştır. Kongrenin açış konuşmasını TÛT Ankara Şubesi II. başkanı Osman Çakır yapmıştır. Çakır özetle Türk Ülkücüler Teşkilatının kuruluş gayesini açıklamış ve

Öğrenildiğine göre «Aynı yolun yolcusu» isimli bir film çevrilmektedir. Konu müslümanlıkla ilgilidir. Ancak filmin rejisörü Aram Gülyüz, kameramanı Kriton İliadis'tir. Dekorları ise Stavro yapmaktadır. Gayritürk ve gayrimüslim kişilerin Türk milletinin manevî değerlerinden olan kutsal dinimize gerekli saygı ve ihtimamı gösterebileceklerini tahmin etmiyoruz. Dinimizi zedeleyici sahneleri ihtiva edeceğini zannettiğimiz bu filmin gerekli şekilde kontrol edilmesi beklenmektedir.

«Türkiye'de faaliyette bulunan Türk lük düşmanlarına karşı en tesirli mücadeleyi ülkücüler yapmıştır» demiştir. Daha sonra Mustafa Karapınar faaliyet ve muhasebe raporlarını okumuştur. Yapılan seçimlerde yeni yöneticiler görevi devralmıştır. Yeni yönetim kurulu şu isimlerden teşekkül etmiştir: Muzaffer Kader Rasih Arlısoy, Mustafa Karahan, Necdet Saatçi ve Sadettin Gündoğan. Daha sonra Dinç Yaylalı er, Şevket B. Yahnici ve İlyas Özkan'ın konuşmalarıyla kongre sona ermiştir.

TÛT Nevşehir Şubesi ile Ülkücü Öğretmenler Derneği 6 Ocak 1973 akşamı ortaklaşa bir gece düzenlemişlerdir. Geceye ilgi büyük olmuş, salon tıklım tıklım dolmuştur. Halk türküleri, marşlar, şiirler okunan geceye Kırım, Azerbaycan ve Artvin ekipleri renk katmışlardır.

DÖRTYOL OLAYLARI

Hatay'a bağlı Dört Yol ilçesinde yılın ilk haftasında cereyan eden hadiseler gerçekten Türk devleti hesabına üzücü, üzücü olduğu kadar da nefret vericidir.

Türk milletinin bekasını düşünmekten, onun yok olmasını önlemekten başka hiçbir arzu ve endişesi olmayan Türk gençleri, esir Türk yurtlarında, kardeşlerine yapılan muamelelerden farksız bir davranışa maruz kalmışlardır. Bu gençlerin suçu nedir? 1 Ocak 1973 günü akşamı büyük şairimiz M. Akif Ersoy'u anma gecesi tertiplemişlerdir. Ayrıca bu gecede YÜRÜYEN ÖLÜLER adlı oyun sahneye konacaktır. 1972'nin son günü Dört Yol'da terör başlamış, önce bazı ülkücüler karakola götürülerek, dö-

vülmüşler ve kendilerine hakaret edilmiştir. Osman Kaya adlı genç 10 günlük rapor almıştır. Rafet Aladağ adlı milliyetçilik düşmanı komiser, Bozkurt'a it demiş, Türklerin melez olduklarını iddia etmiştir. 1 Ocak günü de öğleden sonra şehir de yakalarında Bozkurt rozeti taşıyan bir grup ülkücü, hakaretlerle nezarete atılmışlar, daha sonra savcılıkça serbest bırakılmışlardır. Aynı günün akşamı ellerinde hiçbir arama emri olmadığı halde yine Rafet adlı komiser, yanındaki polislerle birlikte Hasan Uçar'a ait mağazada arama yapmışlar ve Bozkurt rozetleri ile ülkücü yayımları beraberinde götürmüşlerdir. Hasan Uçar ise «Aşırı sağcı yayım bulundurduğu için» mahkemeye verilmiştir. Ancak dayak yiyen ve hakarete maruz

kalan ülkücüler de komiser Rafet Aladağ'ı mahkemeye vermişlerdir.

Ülkücü gençliğe karşı girişilen bu komplo beklenen neticeyi vermemiş, yapılan Mehmet Akif gecesi umulanın üstünde bir ilgi görmüştür. Ülkücü hareketi halk nazarında küçük düşürmek gayesini taşıyan bu şeni tecavüz halkımızca anlaşıl-mış ve Dört Yol halkı, ülkücü, milliyetçi gençleri bağrına basmıştır.

Madalyonun öbür yüzüne baktığında kahraman komiserin aşırı (!) akımlarla mücadelesinin gayesi iyice anlaşılacaktır. Zira Osmaniye'den Dört Yol ortaokuluna sürgün gelen Niyazi Yaşar adlı aşırı solcu öğretmen okula geldiği gün den itibaren yoğun bir çalışmaya girmiştir. Okulun III. sınıflarının kâplarına asılan ve her öğrencinin okuması istenen kitap listesinde Sabahattin Ali, Aziz Nesin, Dursun Akçam, Fakir Baykurt, Rifat Ilgaz, Çetin Altan, Fazıl Hüsnü Dağlarca, Şevket Süreyya Aydemir, H. İzzettin Dinamo gibi tescilli yazarların aşırı sol kitapları vardır.

Görüldüğü gibi Dört Yol'da tam bir aşırı sol terör yaratılmak istenmektedir. Türk milliyetçilerine karşı aslanlar (!) gibi mücadele eden zihniyet, vatani kızıl emperyalizme teslim etmeye çalışan grupla anlaşma halinde, bu ilçemizde tamamen kanun sınırları içinde çalışan ülkücü hareketi yok etmek istemişlerdir. Ancak netice ne olmuştur. Türk milleti artık meseleleri bilmektedir. Salyalarını saçarak, Türk milletinin kendine dönüşünü önlemek isteyenlere bu olaylar ders olmalıdır.

Türk Ülkücüler Teşkilâtı, Manisa merkezi ve ilçelerinde süratle teşkilâtlanmaya devam etmektedir. Alaşehir ilçesine bağlı Dereköy, Yeşilyurt, Killik, Derbent ve Çakırcalı kasabalarında TUT açılmıştır. Bu şubelere mensup ülkücüler, toplu halde diğer şubeleri ziyaret etmekte ve birlikte seminerler yapmaktadırlar. «Moskof Sehпасı» adlı piyes bu şubelerde oynanmış ve görülmemiş bir alâka ile karşılanmıştır. Geçen ay İse Alaşehir şubesi tarafından Mehmet Akif ve şehitlerimiz için mevlit okutturulmuş ve gece düzenlenmiştir. Resimde Alaşehirli ülkücüler görülüyor.

ayın kitabı yarışması

Hüseyin
YENİÇERİ

Yarışma
Birincisi

«ÇAĞLAYANLAR»

Büyük Türkçü Ahmet Hikmet Müftüoğlu'nun 1911 ve 1922 yılları arasında, çoğu Tasvir-i Efkâr'da çıktıktan sonra, 1922 yılında Sûdi Kütüphanesi tarafından eski harflerle basılan ve 18 hikâyeden ibaret olan «Çağlayanlar» adlı eseri, millî Türk edebiyatının hikâyecilik alanında temel taşlarından biridir.

Edebiyatımızda Türk milliyetçiliğinin şuurla işlendiği Çağlayanlar'ın ikinci baskısı, 1940 yılında yeni harflerle yapılmıştır. (1) 1965 de üçüncü baskısı (2) yapılan bu ölümsüz eserin dördüncü baskısı 1968 yılında Ötüken Yayınevi tarafından yapılmıştır (3) Edebiyatımızda ifade ettiği anlayış bakımından önemli bir boşluğu dolduran bu çok değerli eserin son baskısı 1971 yılında «1000 Temel Eser Yayınları» arasında yapılmıştır. (4) Son baskıya, yazarın 1922 yılından sonra yazdığı 6 hikâye de eklenmiştir. Baskıyı hazırlayan Dr. Fethi Tevetoğlu bu 6 hikâyeyi 1951 yılında da neşretmiştir. (5).

Çağlayanlar'ın «Türkelî Zeybeklerine» adlı parça ile başladığını görüyoruz. Yazar şöyle başlıyor kitabına :

«Bu kitabı sizi düşünerek, sizin için yazdım. Belâ gecelerinde yaşım sızarak, yüreğim sızılarak yazdım»

«Ey Türk ! Bu satırlarda mazinin destanlarını, hâlinin hicranlarını söylemek ve inlemek istedim. Bir keman gibi...»

«Bu kemanı ana vatanın sinasinden yonttum. Tellerini kalbimin damarlarından çıkardım. İstedim ki, bu sazın ahengini yalnız sen duyusun. Bu acıklı inilti-tiler yalnız sana dokunsun...»

«Alpaslan Masalı» eserin ikinci hikâyesi. Bence çocuklarımızın kendi benliklerinden ömürleri boyunca kopmamalarını istiyorsak; onlara, okumayı öğrendikleri an ilk önce bu efsanevî hikâyeyi okutmamızdır.

İbret verici bir manzarayı canlandırıyor üçüncü hikâye. Kendi benliğini, mazisini, kültürünü inkâr eden

bir çeyrek aydına, Türk kültürünün yücelikleri ispatlanıyor. Hikâyenin adı «Yarayı Kanatan».

«Padişahım Alınız Menekşelerimi Veriniz Gülümü» adlı hikâyede Trablusgarp savaşına kocasını gönderen bir Türk kadınının hisleri ifade ediliyor.

«Altın Ordu» adlı destanımsı hikâyeyi, burcu burcu Anadolu kokan hikâye takip ediyor: «Üzümcü»...

«Sünbül Kokusu» çok güzel bir vatan hikâyesi... Türk bir ana nazarıyla baktığı bu topraklar uğruna ne yapmaz?

Çağlayanlar'ın gür sesini en fazla yükselten ve okuyanları derin derin düşündüren en güzel hikâyesi «Turhan Nasıl Çıldırıldı» dır. Bir ülkücünün dramı diyorum ben bu hikâyeye... Reddedilen öz kültürümüze susamış, onun meyvelerini toplamak isteyen bir ülkücü Turhan. Ben bu hikâye ile Mehmet N. Özdemir'in «Varolmak Kavgası» (6) adlı romanı arasında yakın bir benzeşim görüyorum. Evet bu hikâyede Türklüğün varolmak kavgası dile getiriliyor.

Çağlayanlar'ın ilk dört baskısında bulunan diğer millî, vatanî ve hissî hikâyelerin adları sırasıyla şöyle. Ayşe Kızla Vato, Yatağan, Rahat Döşeği, Maviş, Bahar, Gözyaşı Çeşmesi, Matemîn Kuvveti, İnci ve Yakarış.

Dr. Fethi Tevetoğlu tarafından yapılan (muhtevaları tamamiyle Çağlayanlar'ın öbür hikâyelerine uyan 6 hikâye) ilâveli beşinci baskıdaki 6 hikâyenin adları ise; Adem Beyle Havva Hanım (1924); Bekir ile Tekir (1924); Dalâlet (1924); Nur-u Siyah (1924); Asil Ecnebi (1924) ve Cesaret Et Oğlum, Tayyareci Ol (1926).

İlk defa bu eserle Türkçe'nin her bakımdan mükemmelliğe eriştiğini görüyoruz. Edebiyat sahasına çıktığı günden beri durmadan çağlayarak günümüze gelen bu abidedeki görüşler, günümüzün birçok dertlerine cevap verecek niteliktedir. Çağlayanlar en samimi, en derin, en büyük vatanî ve millî duyguların tablosudur.

- 1 — Çağlayanlar, 1940 - İstanbul (Yazar : A.H. Müftüoğlu) Kitap Sevenler Kurumu, Arkadaş Basımevi.
- 2 — Çağlayanlar, (A.H. Müftüoğlu) Milli Kültür Serisi - 1965.
- 3 — Çağlayanlar, (A.H. Müftüoğlu) Ötüken Yayınları Nu : 15 - 1968 - İstanbul
- 4 — Çağlayanlar, (A.H. Müftüoğlu) Haz. Dr. Fethi Tevetoğlu, MEB. 1000 T.E. No: 63 1971 - İstanbul
- 5 — Büyük Türkçü Müftüoğlu Ahmed Hikmet - Dr. Fethi Tevetoğlu, M.E.B. yayını 1951 Ankara.
- 6 — Varolmak Kavgası M.N. Özdemir, Ötüken Yayını İstanbul.

SAV KALINIZ !..

Hasan KALLIMCI

Sav kalınız...

Aralarında bir yılı dahi doldurmadan, çok sevdiğim insanlardan ayrılıyorum. Caminin, okulun ve birkaç köy evinin çerçevelediği köy meydanında, tarihi kalıntı taşın etrafındayız. Sıcak, samimi, fakat üzüntü dolu gözlerle, son defa doyasıya bakışıyorum. Mücevir'in, Nevzat'ın, Osman'ın, Nuri'nin, Osman'ın ve diğerlerinin uzanan ellerini sırayla sıkarken, her biriyle adetleri icabı dört defa kucaklaşıyorum. O an onlara, yaşattıkları Türkçeleriyle Allahaismarladık diyorum :

— Sav kalınız...

Ayrılışın en acısını dokuzyüzbeş yılında, baba toprakları Kuzey Kafkasya'dan göç ederken duyan Karacay Türklerinin çocukları yanında en dayanıksız ben kalıyorum. Gözlerimden süzülen iki damla yaşla birlikte Kafkasya'ya sürükleniyorum. Delice akan Teberdi nehrinde ellerimi yıkıyorum. Temiz çam havasını teneffüs ederek Töben, Sıntı, Duğut, Teberdi köylerini geziyorum. Sonra Karadeniz'in dalgaları arasında, iki gemiye binerek hür Anadolu'ya hasret Karacaylılarla, gözü yaşlı kalanlara el sallıyorum. İstanbul'a İzmit'e, Konya'ya geliyor nihayet Afyon'un Gökçe Yayla'sını yurt ediniyorum. Aradan altmışaltı yıl geçiyor. Köy meydanında ayrılış gerçeğiyle yüz yüze olduğumu görüyorum.

OCAK

Üç aylık Araştırma ve
İnceleme Dergisi

5. Sayısı çıktı.

P.K. 262 - Bakanlıklar - Ankara

Atları iyi bakımlı Tatar arabasına yerleştirdiğim eşyalarım, altın sarısı, uzun saçlı arabacı gencin arasındaki boşluğa yerleşiyorum. Atlar, yürüyeceklerini anlayarak harekete geçiyorlar. Tekerlerin gıcirtısı, ayrılığın acı, zor, fakat gerçek olduğunu bir defa daha hatırlatıyor. Yavaş yavaş sallanan eller, için de namaz kıldığım cami, bir ders yılı küçüklerine birşeyler vermeye çalıştığım okul, diğer evler içinde bana daha sıcak, görünen evim uzaklaşıyorlar.

Kulaklarım, teker gıcirtılarının yanısıra akordiyonu arzuluyor. İstiyorum ki, Kafkasya türküleri bir daha çalınsın. Bir daha toy kurulsun. Gençlerle birlikte bir daha tempo tutayım. Vik, Apsuva, Kafeteyna, Kısğa, Şeyh Şamil bir daha oynansın. Töresince giyinen, terbiye ve samimiyet dolu bakışlarla, kızlar bir daha baksınlar. İstiyorum ki, bir grup genç, herbiri bir destan olan Türküleri bir daha desinler. Köy sokaklarında gençlerle uzun atlama taş atma yarışması yapayım.

Kış günlerinin gecelerinde çam kütüğünün ısıttığı odada yetmişlik ihtiyarlarla Kafkas hikâyelerini dinliyeyim.

Gözlerimin önüne sınıfım ve öğrencim Saygı şekilleniyor. Tek kişilik sırasında yumuk gözleriyle bana bakıyor. İki elinde hayır niyetiyle köylülerin dağıttığı bisküvitlerden birer tane var. Yemiyor. Haftamdan çıkmayacak konuşmalarımı zı tekrar hatırlıyorum :

— Saygı, nek aşamaysan? (2)

— Karnasına berime. (3)

— Birini kesin aşı, birini karnasına ber. (4)

Türk'ün ve İslâm'ın toplumcu düşüncesinin, yardımlaşma duygusunun yedi yaşındaki kalbden fırtınası şöyle oluyor :

— Karnasının eki koluna eki tane berime. (5)

Patates tarlalarının harımlarında gezen gözlerim, konuşmasıyla, oturup kalkmasıyla, her yönüyle özünü muhafaza eden sağlam yapılı insanların arasında geçen anılarımı seyretti.

Arabacı, yayla çeşmesinden atları sularken hayallerimden sıyrıldım. Çamaşır yıkayan iki Karacaylı kız gülümseyen gözlerle bana bakıyorlardı. Dilim, hiçbir kelimeyi konuşabilmek için toparlayamadı. Ancak arabanın yönü yola çevrilince her zamanki dilde kalan şakalardan biri geldi aklıma. Sarı saçlı, mavi bakışlına seslendim :

— Kel keteyik. (6)

Terbiyesince gülen gözlerle, uğurlamak için sallanan ellere ve halâ kulaklarımda çınlayan :

— İgi colga bar. (7) Sesine karşılık onlara, onların Türkçesiyle konuştum :

— Sav kalınız.

- 1) Sağ kalınız.
- 2) Saygı, niye yemiyorsun?
- 3) Kardeşime vereceğim.
- 4) Birini kendin ye, birini kardeşine ver.
- 5) Kardeşimin iki eline iki tane vereceğim.
- 6) Gel gidelim.
- 7) İyi yola git.

Türk'ü kudretsiz bırakmak için, dünya durdukça onlara uygulanacak tek ezme tarzı şudur: parçala kolay yutarsın. Türk başka türlü yenilemez!

Hen Gan Kue

BOZKURT DÜŞMANLIĞI

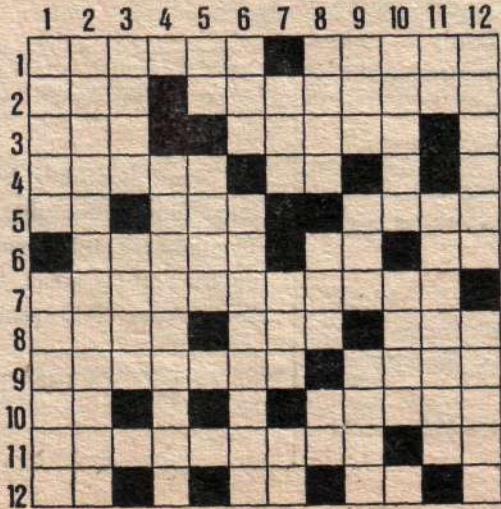
lik dolu ağızlarını yalnız sövmek için açıyorlar Yakalarında Bozkurt rozeti taşıyan Ülkücü Gençleri görünce sanki kuduruyor; «B u i t i n i ç i n t a k ı y o r s u n u z» diyerek, edepsizleniyorlar. Küfredene sözle karşılık verilmez. Sâdece yüzlerine tükürmek ve «B a b a n d ı r !» diye geçip gitmek bile bir tenezül meselesidir.

Son günlerde kulağımıza Bozkurt düşmanlığının inanılmayacak misâlleri geliyor. Duyduklarımıza göre bazı okul müdürleri ile öğretmen ve polisler, Ülkücü Gençlere en ziyade yakalarında ki Bozkurt yüzünden öfkeleniyor; sövüyor, hattâ dövüyorlarmış. Bozkurtlardan kimlerin huylanacağı bellidir. Yine de, «D e v l e t M e m u r u» etiketine sığınan bu efendilerin bazı şeyleri hatırlamasında fayda vardır. **Hiç kimse, kanunlarca yasaklanmamış bir rozeti yakasına taktığı için kınanamaz, hele aslâ suçlanamaz. Bir Devlet memuru da, kanunun verdiği yetkilyi kötüye kullanamaz. Bozkurt rozeti taşımak ayıp değil, üstelik şereflerin en büyüğüdür.** Bozkurda söven öğretmen ve memur efendiler, elbette

bütün öğretmenleri ve memurları kasdetmiyoruz. Bunlar haddini bilmez, millî duygudan yoksun 3-5 zavalı, herşeyden önce suç işlemektedirler. Millet düşmanlığını meslek edinmiş olanlara, nasılsa kendini saklayabilmiş hainlere sözümüz yoktur. Yalnız, cahillere acıyor, uyararak istiyoruz. Türkiye Cumhuriyetinde Bozkurt düşmanlığı yapılamaz. Böyle bir davranışın sonu kötüdür. Türk olmanın gururunu duyamayanlar, tarihimizin büyüklüğüne yabancı kalanlar, Bozkurt'un muhteşem destanlarımızdaki yerini bilmeyenler, midelerini doldurmak için işportacılık yapabilirler. Ama, milletin parası ile geçinip değerlerine sövemezler.

Gençler! Bozkurt düşmanı bir öğretmenle veya bir polisle karşılaştığınız zaman, durumu hemen tesbit edin, suçluları savcılığa verin; peşlerini bırakmayın. Kanunlara saygılı olduğunuzu gösterin, devlet memurlarının karşısında kendiniz suçlu duruma düşmeyin. Memur olmayan Bozkurt düşmanlarına, hele komünistliklerini bildiklerinize ne yapacağınızı benden öğrenmeğe zaten ihtiyacınız yoktur.

Geçmiş yıllarda pek görülmeyen, ama son zamanlarda, herhalde Ülkücü Hareket'in güçlenmesi yüzünden gittikçe azgınlığa geçen bir hastalık var: Bozkurt Düşmanlığı! Öyle bir hastalık ki; bir insanın, Türklüğünden emin olduğu sürece, yakalanması hiç mümkün değildir. Öyle bir hastalık ki; ihanetle, gafletle, cahillikle besleniyor. Bozkurt düşmanları, yanlış olsa bile, tutumlarını açıklasalar, öfkelerinin gerekçesini verebilselerdi, kendileri ile konuşmak elbette mümkün kündü. Tarih anlatır, Bozkurt'un destanlarımızdaki mânâsını anlatır, yolun doğrusunu gösterirdik. Yazık ki; onlar, hiçbir şey söylemiyor, pis-

BULMACA

Soldan Sağa :

1 - Türk boylarından birinin adı, bakır kaplara yapılır. 2 - Türklerin İstiklâl alâmetlerinden biri; Yavuz Sultan Selim Han'ın kazandığı muharebelerden birinin adı. 3 - Bir edat; verimsiz. 4 - Gevşemiş; bir ünlem. 5 - Tok olmayan; bir edat; Akdeniz'e dökülen bir ırmağın adı. 6 - Düşkün; Vilâyet; bir hayvan. 7 - Bir mutasavvıfımızın karısının adı. 8 - Ülkü; bir göz rengi; kötü. 9 - Harzemşahlar devletinin Hakanlarından biri; bir çiçeğe. 10 - Bir takı; dişinin tersi. 11 - Bir boy ismi; bir mabed. 12 - Bir harfin okunuşu; Soru, ayak.

Yukarı :

1 - Ay
tan sonra
tini kuran
na verilen
lerimizden
nebat; Ta
5 - Hâya;
faltsan (i
bir emir.
nan, bir e
şeyin tabi
lerden bir
11 - Hilâl;
arazi ölçü

Elif BİLGE

Hükümetin, sayın İçişleri ve Millî Eğitim Bakanları'nın da daha fazla gecikmeden, duruma el koymaları şarttır. Gerekiyorsa, kurslar açılın, kitaplar yazılın; neyin dost, kimin düşman olduğu öğretilsin. Eğer, filân karakoldaki komiserin veya falan okuldaki öğretmenin Bozkurt konusundaki tutumları Hükümetin görüşüne uygun düşüyorsa, açıklasınlar, bilelim. Atatürkçülük edebiyatından acele vazgeçilmesi gerektiğini de unutmadan ekleyelim. Çünkü Bozkurt düşmanlığı, aynı zamanda Atatürk düşmanlığıdır. Atatürk, Bozkurt dostlarının en büyüklerinden biri idi. Çok bilinen, çok yazılmış bir konudur, üzerinde durmuyoruz. Yalnız, milliyetçilik düşmanlığının hoş görülmesine artık alıştığımız bir ülkede, Atatürk düşmanlığına henüz cesaret edilemeyeceğini sanıyorduk. Acaba yanılıyor muyuz? İçişleri ve Millî Eğitim Bakanlarından sorunuz: Atatürk'ün Bozkurt dostluğuna inkâr etmiyorlarsa, Bozkurt'a söven bazı mensuplarını niçin cezalandırmıyorlar?

Dünyanın hangi devletidir ki; Milli destanlarından çıkarılmış bir sembol, gençlerinin yakasını süslediği zaman, gocunur!

an aşağı :

apa'yı çiğneyip Roma'yı yıktık
Avrupa'da büyük Türk Devle-
Hakan'ın adı; Türk hakanları-
simlerden. 2 - Eski ölçü birim-
biri ile. 3 - Uzun ömürlü bir
rı. 4 - Kılıcı vücuda tutturan.
Dünya: 6 - Tersî pislik; sen u-
kelime). 7 - İç değil; büyük;
- İçinde kıymetli evrak sakla-
at; bir uzvumuz. 9 - Hatıra; bir
u; bir hastalık. 10 - Edebî tür-
Amerika'da komünist bir ülke.
göğüsler. 12 - Yer al (emir); bir
i.

TÜRK DEYİNCE...

Türk deyince, dünya gelmeli aklıma çocuğum
Dünya deyince Türk.
Alparslan'dan, Oğuz'dan kalma
Üç kıta gelmeli...
Ve Türk deyince dünya
Dünya deyince Türk.

Türk deyince bir büyük tarih gelmeli aklıma
Yavuz'lariyla, Kanuni'leriyle hür,
Fatih'lerle İstanbul gelmeli
Ve savaş meydanlarında adsız şehitler
Türk deyince dünya
Dünya deyince Türk...

Türk deyince Bayrak gelmeli aklıma
Bayrak deyince göklesen Türk.
Ak ve kan rengi kardeşliği
Ay-yıldızlı gökler gelmeli.
Mehtaplı gecelerde koşuşan atlar
Ve dünya deyince Türk.
Türk deyince dünya.

Ben bu vatanın çocuğuyum;
Ve Ergenekon hasretliği,
Toprak kokusu, kan kokusu taşıyorum.
Öpülesi bir yurdum var toprak toprak
Damar damar ırmağım, taşıyorum.
Dal budak salmışım bütün kıtalara haykırıyorum.
Dünler benimle başladı, yarınlar benimle bitecek.
Türk deyince dünya gelmeli aklıma çocuğum
Dünya deyince Türk...

Yılmaz S. GÜNEY

BAYRAKTIN ELLER ÜSTÜNDE

Gözlerime bakma sen acı acı
O karanlığa ben doyamıyorum
İçimde gizlidir büyük bir sancı
Yenmek istiyorum yenemiyorum.

O ölü gözlerde hayatı gördüm
Varmak istiyorum varamıyorum.

O kara bıyıklarından kapkara
Üç damla kara kan düştü toprağa
Ve onun ardından üç BOZKURT daha
YUSUF'um, Ümid'im ve Dursun'um

Bayraktın taşındın eller üstünde
İnan ÖZMEN seni kıskanıyorum.

Bayraklaştın Özmen bayrakta gözler
Yusuf gitti. Dursun Yusuf'u izler
BOZKURLAR klnini gözlerde gizler
Gittin, acılara doyamıyorum

Çoğaldı BOZKURLAR çığ oldu DURSUN
Sana yazacağım, yazamıyorum.

Ahmet Ali GARİPKAFKASLI

**bozkurtların
kaleminden**

Osman OKTAY
TÜT Bucak
Şb. Başk.

ÜLKÜCÜ HAREKET ENGELLERİ AŞACAKTIR

Türk milliyetçiliği ülküsünü benimsemiş olan ülküdaşlarımızı bir çatı altında toplamak gayesiyle kurulmuş olan ve merkezi Çankırı'da bulunan Türk Ülkücüler Teşkilâtı'nın şubeleri, Türkiye'mizi bir ağ gibi sarmaktadır.

Ülkemizde şimdiye kadar hiçbir teşkilâtın bu kadar ilgi görmediği şüphesizdir. Bu da, TÜRK MİLLİTİ'nin kurtuluşu milliyetçilikte ve kendine dönüştürme aramağa başladığının en büyük örneğidir.

Ulaşılmak istenen en son ve en mükemmel hedefe «Ülkü» denir. İşte biz, bu hedefe ulaşmak istiyoruz. Şüphesiz ki, pek kolay olmayacak. Çeşitli güçlükler ve çeşitli engellerle karşılaşacağız. Ama bizdeki iman ve bizdeki ülkü aşkı bütün bu güçlükleri ve engelleri aşmaya muktedirdir.

Asırların ötesinden bir Türk Büyüğü'nün sesi, özelliğini hiç kaybetmeden, bugün en fazla hızına erişerek haykırıyor :

«EY TÜRK MİLLETİ, TİTRE VE KENDİNE DÖN!»

Evet, bu ses kulaklarımızda çınladığı müddetçe, ülkümüze giden yoldan asla ayrılmayacağız. Eğer bir gün şaşırarak olursak, bu sesle uyanacağız ve yolumuza döneceğiz. Biz bu yolda bütün engelleri bertaraf edeceğimize inanıyoruz:

«Üstte mavi gök çökmedikçe ,altta yağız yer delinmedikçe senin ilini, Töreni kim bozabilir?»

Yer yarıp bizi yutmadıkça, gök üzerimize kapanıp bizi örtmedikçe, bu dâvâ yürüyecek, ülkümüz yol alacaktır. İçerde ve dışarda bulunan Türk düşmanları ne kadar, çok ne kadar teşkilâtli çalışırlarsa

çalışsınlar, önümüze ne kadar set çekerlerse çeksinler, hepsini susturup setlerini aşacağımıza inanıyoruz. Çünkü biz korkmuyoruz. İnançlı olduğumuz için de başaracağız.

Alman şâiri Geothe «Ülküler gökteki yıldızlara benzerler. Onlara ulaşamayız ama onlar bize yol gösterirler» diyor. Biz, ülkümüzün nurlu ışıklarının kılavuzluğu ile yolumuza devam ediyoruz ve birgün bu ışıkların kaynağı olan Ülkümüze mutlaka ulaşacağımıza inanıyoruz.

Ülkücü Hareket rüzgârının uğultuları, Türkiye sathına yayılmış, aksi sedaları, ta dışarlardan gelmeye başlamıştır. Bize düşman olan herkes bu rüzgârın estiğini, istemiyor. Çünkü bu rüzgâr, engelleri yıkip, daha rahat esmeye başladığında her türlü Türk düşmanlarının sözü geçmeyecek. **Ekonomi Türk'ün olacak, sanayi, tarım ve her türlü sektör Türk'ün olacak. Türk yazacak. Türk okuyacak ve herşey Türk'e hizmet edecek.**

Biz, bin yıldır İslâmiyet'in bayraktarlığını yapıyoruz. Herşeye rağmen İslâmiyet'e en çok sarılan ve en iyi şekilde uygulamaya çalışan millet bugün yine Türk Milleti'dir.

Atalarımız tam üç kита üzerine taht kurmuş ,ilim, irfan, kültür ve medeniyet Türk'lüğün sembolü haline gelmişti. Bugün bu acınacak hale düşmüşsek, ağlayacak yerde neden gülüyoruz? Açılmaya bile vaktimiz yok. Kurtuluşa gidecek yolu bulmalıyız. Biz dün ne idik, bugün ne olduk, bunu idrak edebiliyor muyuz?

Ohalde Büyük Türk Milleti: Neden duruyor, neden susuyorsun? Milliyetçi-Ülkücü Hareket rüzgârının önüne düş. Bil ki, bu rüzgâr Türk'e gidiyor. Bil ki, bu rüzgâr öz'e gidiyor. Bu rüzgâr, Türk İnkurur ve Şuuru, İslâm Ahlâk ve Faziletini temel alan Dokuz Işıklı anlayışın rüzgârıdır. Bu rüzgâr, HER ŞEYİN TÜRK İÇİN, TÜRK'E GÖRE, TÜRK TARAFINDAN yapılması için esen bir rüzgârdır.

Dün, kurulduğu zaman toplantı yapacak üç kişiyi bulamayan ülkücüler, üçyüz beşyüz olmuş, üçbin-beşbin olmuş ve bugün sayıları üçyüz bini-beşyüzü bulmuştur. Yarın otuz milyon-kırk milyon olacak ve birgün Yüz Milyonluk Milliyetçi Türkiye kurulacaktır.

Dün bize gülenler, bugün af dileyip saflarımıza katılıyorlar. Dâvamızda ne kadar haklı olduğumuz ve bozguncular engelini yıkmaya muktedir olduğumuz artık anlaşılmıştır.

Bu selin önüne geçmek isteyenler: ERİMEYE MAHKÖMSUNUZ.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

Bozkurt'un yayın hayatına girerek büyük bir boşluğu doldurması, bir takım kişileri rahatsız edebilir ki bu normaldir. Bazıları Bozkurt'un okunmasına mani olmak isteyebilirler. Bu da normal karşılanabilir. Ancak, milli eğitim camiasından böylelerinin çıkması oldukça düşündürücüdür, üzücüdür.

Bozkurt düşmanlığı yapanlar bilmelidirler ki, Bozkurt düşmanlığı milliyetçilik düşmanlığı yapmak, Atatürk düşmanlığı da yapmak demektir. Sulanmış beyinleriyle hatırlayamıyorlarsa biz hatırlatalım :

Merhum tarihçi E.B. Şapolyo'ya göre Atatürk, Türk arması olarak Bozkurt'u kabul etmişti. Milli Eğitim Bakanlığınca yayınlanan Hayat mecmuasında da yayınlanmıştı.

Bütün okullarımızın kütüphanelerinde mevcut olan F.R. Atay'ın Çankaya kitabının II. cildinin 624 üncü sayfasında M. Esat Bozkurt'a Bozkurt soyadını Atatürk'ün verdiği yazılıdır.

Yine okullarımız kütüphanelerinde mevcut Türk Ansiklopedisinin ilgili maddesinde; Bozkurt hakkında gerekli bilgi verildiği gibi; Posta idaresinin 1922 ve 1926 da çıkarmış olduğu Bozkurtlu pulları da görmekteyiz. Bunu Bozkurt'u okumalarına mani olmak istediğiniz öğrencileriniz de görmekteler. Ve siz Atatürkçü olduğunuzu iddia etmektesiniz.

MİLLÎ SEMBOLLER DÜŞMANLIĞI ÜZERİNE

Tebliğler Dergisi Bugün okullarımızın en güzide yerlerini süsleyen «Ergenekondan Çıkış» tablosunu okullarımıza tavsiye etmektedir. Eski Milli Eğitim Bakanlığının girişinde olduğu gibi.

Evet efendiler, okulunuz kütüphanesine kadar zahmet edin Bozkurt'tan bahseden o kadar çok kitap göreceksiniz ki, görünmeyecek kadar küçüleceksiniz. O kitaplar ki saklanacak kadar az da değil üstelik. Tarih mi, destan mı, roman mı, hikâye mi ve şiir mi? Ne isterseniz? Hepsinde Bozkurt...

Efendiler eğer Atatürkçü-Milliyetçi gençlik yetiştirecekseniz ki, Devlet büyüklerimiz tarafından defalarca söylenmiştir ve söylenmektedir. O halde önce Atatürk'ü öğrenmeniz, okumanız gerekir...

ATATÜRK DİYOR Kİ;

— «Eğitimidir ki bir milleti hür, bağımsız şanlı yüksek bir toplum halinde yaşatır veya bir milleti kölelik ve yoksulluğa terkeder.

— Çocuklarımız ve gençlerimiz yetiştirilirken onlara bilhassa varlığı ile, hakkı ile, birliği ile çelişen bütün yabancı unsurlarla mücadele lüzumu ve milli düşünceleri tam bir imanla her mukabil fikre karşı şiddetle ve fedakârane müdafaa zorunluğunu açıklanmalıdır.»

— Türk milliyetçiliği, ilerleme ve gelişme yolunda ve beynelmilel temas ve münasebetlerde, bütün medenî milletlere muvazi ve onlarla bir ahenkte yürümekte beraberdir...

— Biz doğrudan doğruya milliyetperveriz ve Türk milliyetçisiyiz...

— Vakıa bize milliyetçi derler.

— Siz milliyetçi topluluk, halk ile konuştuğunuz vakit, yüksek sesle konuşmayı ihmal etmeyiniz; yüksek ses, imanın ifadesi olduğu vakit tesir yapmaktan uzak kalmaz.

— Biz Türküz. Tam manasıyla Türk. İşte o kadar...

— Biz ne bolşevikiz, ne de komünist; ne biri, ne diğeri olamayız. Çünkü biz milliyetperver ve dînimize hürmetkâriz.

— Türkiye bolşevik olmayacaktır. Çünkü Türk Hükümetinin ilk gayesi halka hürriyet ve saadet vermek, askerlerimize olduğu kadar, sivil halkımıza da iyi bakmaktır.

— Komünizm toplumsal bir meseledir. Memleketimizin hali, memleketimizi toplumsal şartları, dini ve milli ananelerinin kuvveti Rusya'daki komünizmin bizce tatbikine müsait olmadığı kanaatini doğrular mahiyettedir.

— Kayıtsız şartsız rus tabiyeti demek olan komünizm, esas gaye itibariyle bizim aleyhimizdedir...

«Bu memleket tarihte Türk'tü, halde Türk'tür ve ebediyen Türk olarak yaşayacaktır.» diyen Atatürk «Türk vatanın bir karış toprağı için bütün bir millet ayağa kalkar.» demektedir.

Ve ey Atatürk'ün Türk istiklâl ve Cumhuriyetini emanet ettiği gençlik. Hiçbir şeye aldırmandan Türk'lüğün ebediyen hür olarak yaşaması için emin adımlarla ilerleyen, ümidimiz, herşeyimiz vatansever-ülkü-cü gençlik. Sözlerimi Büyük Ata'nın gençlerimize seslenişi ile bitirmek isterim. «Gençler için vatanlı işler de ölmek söz konusu olabilir. Lâkin korkmak asla.»

Tanrı Türkü Korusun.

**bozkurtların
kaleminden
hikâyemiz var**

**Tayyar
AKSOY**

ÜÇ YİĞİDİN DESTANI

Üç yiğitler denir onlara... Türk milletinin en karanlık günlerinde canlarını vererek aydınlatmışlardı yolları. Şimdiki milliyetçi Türk Gençliği onların ışığıyla yürüyor ileri. Zafere kadar yürüyecekler. Bu üç yiğidin ruhlarını mutlu kılmak için yürüyecekler...

Ölmedi onlar...

İsterseniz gidin bakın esir illere!

Birinci yiğit Türkistan'da yaşar. Süleyman Özmen derler ona. Uzun boylu, kartal bakışlı bir yiğittir. Bakışlarında çağlar açan Fatih'in azmi, üç kıtada kılıç sallayan bir irkin gururu gizlidir. Onun varlığı mavi bir ışıktır. Dokuz kol halinde uzanır. Bir kolu ile Sibiryâ zindanlarında aç bırakılmış soydaşına su ve ekmek götürürken, diğer kolları ile yine onların yardımındadır. Türkistan'ın kara kışlarında buz gibi soğuyan köy evlerini ısıtan O'dur. Ötüken Ormanı'ndaki yolunu kaybeden soydaşını bir diğer koluyla evine götürmektedir.

İkinci yiğit Azerbaycan'da yaşar. Kaytan bıyıklı çelik kollu bir yiğittir. Yusuf İmamoğlu derler ona. Tanrı katından en büyük rütbeyle aldıktan sonra Azerbaycana gelmiştir. Oradaki soydaşlarının hürriyet mücadelesini sürdüren O'dur. O da Süleyman Özmen gibi mavi bir ışıktır. Dokuz kol halinde her şafakla yükselmektedir. Bu Dokuz Işık soydaşlarının kollarında kuvvet kalblerinde ümittir. Hepsî bu ümit için yaşamakta ve onun daha fazla ışması için çalışmakta-

dır. Biliyorlar ki karanlık yolları bu Dokuz Işık aydınlatacaktır. Azerbaycan başbuğu İmamoğlu işte bu bilinçli toplumun içinde :

«Haydi yiğid haydi yeni akına»

Diyerek taraftar toplamaktadır. Bir gün bu kaytan bıyıklı başbuğu şanlı ordusunun başında göreceksiniz. Elinde mızrağı, başında üç hilâlli kalpağı ile öne geçecek ve «ALLAH ALLAH» diyerek düşmana saldıracaktır. İşte o zaman esaret zincirleri kırılacak ve tüm Azerbaycanlılar yarım asırlık hasretten sonra kardeşi Türkiyeyi sevinçle kucaklayacaktır.

Üçüncü yiğide Dursun Önkuzu derler. Kırimda yaşamaktadır. Dağdan dağa sürülen Kırimlinin acısını paylaşan O'dur. Moskof kurbacı altında yaralanan soydaşının yarasını sarar. Geceleri aç aylara yem olarak bırakılan kardeşini kurtarır. Daha üç yaşında iken ana kucağından alınan yetim yavruların kulağına onun Türk olduğunu ve intikamın alınacağını fısılda-maktadır. Ana, baba sevgisine doymadan yuvadan ayrılan bu yavrucakların acısını ve hasretini Dursun Önkuzu dindirmektedir. İşte bu küçük ordu bir gün büyüyecek ve yine Önkuzunun önderliğinde istiklâl savaşına girişeceklerdir.

Bu üç yiğide buyruklar veren başbuğlar vardır orada. Onların en büyüğü Mustafa Kemal ATATÜRK'tür. Her sabah bu üç yiğidi karşlarına almakta «**Komünizm ezilmelidir**» dedikten sonra alınlarından öperek göreve yollamaktadır.

Ruhlarınız şâd olsun üç yiğitler...!

Türklerle muharebe meydanında boy ölçüşmek mümkün değildir. Onları ancak aralarına ayrılık sokarak, milli, ahlâki iyi huylarından mahrum ederek yenmek ve sîfâhlarını değersiz bırakmak lâzımdır.

Ven Hien Tung Kao

Kendimizi Tanıyalım

Ayşe
KAHRATLI

Anaelolumuzun ruhunu bilelim deriz. Halkımız, milletimiz deriz. Bir davul gümbürtüsünün yüreğimizi yerinden oynatması, kemençe telinin bütün vücudumuzu sımsıcak sarıvermesi nedendir acaba? Hangimiz yağız çehreli bir dadaşı bar oynarken, bir efeyi diziyle yeri döğerken, Karadeniz'in hırçınlığını oyununa da sokan delikanlıyı horon teperken görsek heyecanlanmaz mıyız? Ya Kuzeydoğunun şahin gibi yırtıcı erkekleriyle, ince, zarif bir sülünü hatırlatan kızları... Hele hele, sımsıkı, elele verip çekilen halaylar...

İşte millî kültürümüz buralardan başlar ve bir ninenin yorgun sesinde masal, bir genç kızın elinde oyalı yazma olup sürüp gider. Hele bir bakalım nasıl sürüp gider.

Anadolu kadını gergef başında, nakış işlerken, ona, ilmik ilmik aşkını doker. O nakış; bazen bir kuş olup kanadıyla yâre haber götürür, bazen bir çiçek olup baharın kokusunu taşır. Renk renk iplik kumaşa dökülünce, kâh bir yağlık olup askerdeki yavuklunun boynuna dolanır, kâh hasret gözyaşlarıyla, öpülüp, koklanıp bir sandık köşesini süsler.

O sevgi dokuyan eller yine hoş durmaz. Bu defa tezgâh başına geçip bir halıya, bir kilime şekil verir. Seven ama aşkını dillendiremeyen gönül, derdini halı nakışlarına kilim motiflerine anlatır.

Bu arada o kutsal, o yücelerden yüce analar da çalışır. Dizinde uyutmaya çalıştığı yavrusuna, bir dudağı yerde bir dudağı gökte, yerin yedi kat altında yaşayan masal devini anlatırken, eliyle de ördüğü çorapla konuşur. Öyle güzel konuşur ki, askerdeki oğlunun hasreti, evlenme çağına gelmiş çocukları, dertleri tasaları, bir bir örülen çorabın üzerine yazılırlar. Nakış dilinden anlayanların, bunlara bir bakışta bize çok şey söylemeleri hep bu susarak konuşan motiflerdendir. Onların dilini bilmek gerek.

Bugün hangimizin kulağında analarımızın sıcak nefesiyle söylediği ninniler yankılanmaz?

Ninniler desem neler ola
Hep uykularım senin ola
Yavrum büyüüp adam ola
Uyusun da büyüsin ninni.

Zamanımızın büyük şehirlerinde yaşayan çocuklarına acımak lâzım. Kulaklarına dayanan radyonun gürültülü ve soğuk sesiyle, uykunun sıcaklığını bulmaya çalışıyorlar. Oysa hangi müzik ana sesinin yerini tutabilir.

Elişlerimizi, masallarımızı, ninnilerimizi, oyunlarımızı söyleyip türkülerimizi geçmek olur mu? O insanı duygu duygu sarıveren türkülerimizi. Kâh serhat boylarında coşkun yüreklerle yeri, göğü, gümbür gümbür inleyen, kâh, aşk yarasıyla kavrulmuş yanık yürekli bir ozanın sazında dillenen türkülerimizi.

Elif dedim be dedim,
Kız ben sana ne dedim.
Kuş tüyü kalem olsa,
Yazılmaz benim derdim.

Hepimizin yüreğinden geçip de ifade edemediğimiz duyguları halkımız, türkülerinde söyler. Hem de o kadar güzel, o kadar anlamlı söyler ki, hepsinde kendimizden bir şeyler bulmamamız ne mümkün?

Bütün bunların yanında, sözü edilecek, anlatılacak o kadar çok kültür unsuru var ki, hele gelenek, göreneklerimiz başlı başına bir fonu.

Bizi düşündüren, acı veren yön, bunların yavaş yavaş unutulması. Halbuki kültürümüzün çekirdeğini teşkil eden bu unsurların bilinmesi, yaşatılması milletimizin yaşatılması demektir. Biz Bozkurtlar'ın önde gelen ödevlerinden biri de kendimizi tanımak, bilmek ve sahip çıkmak olmalıdır.

HORYAT

Yer beni,
İçimdeki kutlu kin
Hiç durmadan yer beni.
Soydaş esir dururken
Kabul etmez yer beni.

Erol ATİK

**bozkurtların
kaleminden**

Mustafa
KARAPINAR

Gerçek Milliyetçilik Ve 12 Mart Milliyetçileri

Milliyetçilik : Milleti meydana getiren soy, dil, din, kültür ve tarih gibi manevî değer ölçülerini, şuurla benimseyip, milletine ait bütün değerleri koruyup yüceltmeğe çalışmaktır.

Milliyetçi : Soyunun üstün meziyetlerine inanıp, ona mensubiyet şuurunu taşıyan, Türk dilini tabii gelişimi içinde, Türk Tarihini, Türk Milleti'nin tarih sahnesine çıktığı günden zamanımıza kadar bir bütün olarak kabul eden, İslâmiyeti mukaddes tutan, Milletine ait kültür müesseselerinin hepsine aynı ölçüde sahip çıkan ve hayatı boyunca bu değerleri yıkmaya çalışan zihniyete karşı samimiyetle savaş veren kimse dir.

Ülkücü-Milliyetçi, büyük insandır. Sabırlı ve yürekli kişidir. Parlak vaatler, hiyleler, baskı ve ölüm onu yolundan döndüremez. Menfaatinin gerektirdiği yerde dâvâ ve şahsiyetinden asla taviz vermez. O, kendisinin değil, milletin, idealinin yaşamasını ister. İdealinin hedefe tırmandığı merdivende, kendisinin sadece bir basamak olduğuna inanır. Ülkücü - Milliyetçi insan eğilmez, çürümez, ancak kırılabilir. Eğilenler, yorulanlar Ülküyü benliğinde duyamayanlardır. Zira, ülkücülük ancak, dâvânın bütün mesuliyetini benliğinde duyup onu yaşamakla mümkündür. Bu düstur, insanı ülküde ölümsüzlüğe götüren yegâne yoldur.

Ülkücülük ileriye atıldıktan sonra geri dönmek, doğru bildiği yoldan hızla hedefe gitmektir. Bu yolda karşısına çıkacak her türlü engel, çelik iradesiyle ertirmek ülkücünün değişmez vasfıdır.

Ülkü; Şahsî çıkar ve ihtirasların eridiği nokta, Milletlerin hayat damarlarını besleyen yüce kaynak ve bekâsinin teminatıdır. Milleti ayakta tutan omurganın belkemiği, özüdür.

Türk Milliyetçiliği Ülküsü, artık milli hayatımızda, siyasi ve ekonomik bir dünya görüşüdür. Bu görüş, kaynağını Türk insanının çilesinden, milli hayatımızın sosyal zaruretlerinden almıştır. Hareket noktası «HER ŞEYİN TÜRK İÇİN TÜRK'E GÖRE TÜRK TARAFINDAN» olması gerçektir.

12 Mart'tan sonra, hayatının en az kırk yılını milliyetçilik düşmanlığı ile geçirenlerin milliyetçi olduklarını ilân ettiklerini gördük. Sen hayatını milli kültür ve san'atı, Türk ahlâk ve töresini reddetmekle, Allah kelimesini ağzına almamak için hususî gayret sarfetmekle, maarif kapılarını Yunan, Lâtin ve Amerikan kültürüne sonuna kadar açmakla geçir, sonra da «Ben de milliyetçiyim» de. İşte bu olamaz. Her canlı varlığın, iç güdüsünün tesiri ile mensup olduğu topluluğa tabii bir şekilde bağlı olduğu muhakkaktır. Fakat bu tabii bağ, Türk Milliyetçiliğindeki «**Şuurla bağlanma**» tarifine girmez. Bu girse girse Türk milletine «**Oy ile bağlanma**» tarifine girer.

Bugün Milliyetçilik tabirinden medet umanların çoğu 12 Mart'a kadar Ülkücü-Milliyetçi gençliğe düşman muamelesi yapan ümanistlerdi. Ümanizm adına milli tehlikelere kanat gerip milliyetçi güçlerin karşısına dikilen siyah gölgelerdir. Milliyetçiliğin hiç bir prensibine bağlı olmadıkları halde, ufak tefek çıkarlar sağlamak hesabıyla, bir takım kişilerin bu temiz duyguyu istismar etmeleri çok hazindir. Bu, biraz da bu çevrelerin Ülkücü güç karşısında dize geldiklerini göstermektedir.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

BU KİTAPLARI OKUDUNUZ MU?

Kızıl Elma — Ziya GÖKALP — 7,5 TL.
Bozkurtların Destanı — N. Yıldırım Gencosmanoğlu — 15 TL.
Genç Timuçin — Cengiz DAĞCI — 10 TL.
Gönül Hanım — A. Hikmet MÜFTÜOĞLU - 5 TL.
Üyge Taba — M. Ayas İSHAKI — 4 TL.
Amelî Siyaset — Ömer SEYFEDDİN — 7,5 TL.
1944 Milliyetçilik Olayı — ALPARSLAN TÜRKEŞ — 7,5 TL.

İsteme Adresi : P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA
10 adetten az isteyen kitap bedeli kadar posta pulu göndermelidirler.

Bizim Türkeli

BİR ÜLKÜCÜ ŞAİR

Halen Yayınlar Genel Müdürlüğünde uzman olan ülküdaşımız **Göktürk Mehmet UYTUN**, Son Havadis gazetesinin düzenlediği şiir yarışmasında 3. olmuştur. UYTUN, 1935 yılında Elaâzığ'a bağlı Çemişkezek ilçesinde doğmuştur. Şiirleri-

ni «Okul Şiirleri», «Yıllardan Sonra» ve «Bir Yağmur Sonrası» adlı kitaplarında toplamıştır. Ayrıca «Resimli Malazgirt Şiirleri Antolojisi» isimli bir derlemesi de vardır. Ülkücü şair arkadaşımızı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

Acı Bir Kayıp

Türk Millî Eğitimine yılarca hizmet eden cefakâr eğitimci, ülkücü insan **Rize ilk Eğitim Müdürü İsmail Hakkı BARAN** 7 Ocak 1973 günü Rize'de Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. BARAN'ın cenazesi 8 Ocak günü yüzlerce gencin ve Rize halkının katıldığı cenaze töreniyle toprağa verilmiştir. Merhuma Tanrı'dan rahmet, ailesine ve ülküdaşlarımıza başsağlığı dileriz.

* * *

TAYYAR AKSOY

Trabzon - Fatih Eğitim Enstitüsü öğrencisi olan ülküdaşımız **Tayyar AKSOY**'un «**ÇAĞRI**» adlı şiir kitabı çıkmıştır. Eser Türk Ülkücüler Teşkilâtı Emirdağ Şb. yayınlarındadır.

Aksoy, 1954 yılında Afyon'a bağlı Emirdağ ilçesinin Adayazı köyünde doğmuştur. İlkokulu köyünde, ortaokul ve liseyi Emirdağ'da bitirmiştir. Arkadaşımızı tebrik eder, başarılarının devam etmesini dileriz.

Bir Evlenme

Adana'lı genç ülküdaşlarımızdan **Ali Bademci** 11 Ocak 1973 günü Diwan Dügün Salonunda yapılan düğünde **Zübeyde hanım**'la evlenmiştir. Bu evliliğin Türk alemine hayırlı olmasını diler, genç evlilerle tebrik ederiz.

BOZKURT, ülküdaşlarımızın ve Türk milletinin Kurban bayramını kutlar, bütün Türk âlemine mutlu günler getirmesini temenni eder.

TÖRE - DEVLET YAYINLARI

Ülkücü gençliğin ve Türk milletinin fikren gerekli olgunluğa erişmesini temin gayesiyle bir müddet beri faaliyette bulunan Töre-Devlet Yayınevi'nin ilk kitabı olan Doç. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu'nun yazdığı «**Milliyetçi Eğitim Sistemi**»nin mevcudu kalmamıştır. Halen bu kitabın II. baskısı için çalışmalarına başlanmıştır. Öte yandan yayını geciken, bütün ülküdaşlarımızın merakla bekledikleri, rahmetli büyüğümüz Dündar TAŞER'in MESELE adlı kitabının önümüzdeki günlerde çıkacağı öğrenilmiştir. Yine öğrendiğimize göre **Uçurumun Kenarındaki Türkiye I.** adlı bir eserin yayın hazırlıklarına başlanmış bulunmaktadır.

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ :

Soldan Sağa : 1—Rodoplar, yen 2—Alem, Alâmet. 3—Sinan, eren. 4—Tsinümok, eme. 5—Ulah. 6—Post, ratsa. 7—Ulu, İha, rük. 8—Rusüm, Attila. 9—Aras, aza, tür. 10—Nutku, aymis. 11—Üzer, ib. 12—Çolpan, us, al.

Yukardan aşağıya :

1—Rast, Turan. 2—Olis, Luruko. 3—Deni, pusat. 4—Omando, Üsküp. 5—Nü, uza. 6—Lâ, muti, en 7—Alkol, Hazar. 8—Ra, Karatay. 9—Me, Wa, mis. 10—Yere, Tritib. 11—Etem, sülüs. 12—Nevakâr, al.

«Türkistan Bibliyografyası»

Ülkücü arkadaşımız **A. Şekür TURAN** Dış Türkler konusunda faydalı bir çalışma yapmış ve «**Türkistan Bibliyografyası**» adlı bir eser hazırlamıştır. Ülküdaşımızı bu faydalı çalışmasından dolayı tebrik ederiz.

Haber aldığımız göre Şekür Turan halen aşağıdaki eserleri de hazırlamaktadır:

1 — Türkistan'a ait makaleler Bibliyografyası.

2 — Tanrıdağı'ndan Erciyes'e (Hatıralar)

İsteme adresi : Maltepe Gülseren Sokağı Nu: 13-1 Ankara.

BOZKURT aylık
ülkü dergisi

Sahibi :

SADİ SOMUNCUOĞLU

Yazı İşleri Müdürü :

NEDİM ÜNAL

İdare Müdürü :

MAHİR DURAKOĞLU

İdare Yeri :

Bedesten İçi - Bedesten Han
Nu: 6 — KONYA

Haberleşme Adresi :

P.K. 151 Bakanlıklar
ANKARA

Yıl : 1 SAYI : 5

FİATI : 150 Kr.

Almanya için : 70 Fenik

Yıllık Abone : 17,50 TL.

Yurtdışı: İki misli

Reklam tarifesi :

Tam sayfa : 1000 TL.

Renkli sayfa : 1500 TL.

Kitap ilânları :

Santimi 30 TL.

EMEL MATBAASI - ANKARA

DAĞITIM - GAMEDA

Herşey
Türk için
Türk'e göre
Türk tarafından

ANAMIN TÜRKÜSÜ

DİLÂVER CEBECİ

T Ö R E

Aylık Fikir ve
Sanat Dergisi

Şubat Sayısı
Çıkıyor

Yıllık Abone 36 TL.

P.K. 211 Kızılay
ANKARA

DEVLET

Yeni yılda
yepyeni
bir
DEVLET

olayları milliyetçi
açıdan değerlendiren
tek haftalık gazete

Yeni yılda
yepyeni
bir
DEVLET

Devlet her pazartesi
bütün bayilerde...

6 Aylık Abone : 60 TL.

Adres: P.K. 284
Bakanlıklar - ANK.

FIATI : 150 Kr.

Anam, altmışını geçkindir. Uzun seneler müftülük yapmış babasından öğrendiği dini bilgilerden özge tahsili yoktur. Gözlerinde yüzünde, ellerinde İrkımın altmış yıllık çilesini nakış nakış seyredebilirsiniz. Yiğit bir köy kızdır anam. Kocaman bir koyunu atın üzerinden, eğilip tek elle nasıl kucağına aldığı çok dinlemişimdir. Anam yayla çocuğudur. Dorukları duman duman dağların çocuğudur. Yeşillerin, mavilerin, berrak suların çocuğudur anam.

Arada bir karanlık gözlerini bir noktaya diker, hiç duymadığım sihirli türküler söyler. Ben hiç belli etmeden dinlerim. Ne türküler Allahım...! Yağmur gibi, deniz gibi, ılık doyurucu muhteşem. Siz bu türkülerini bilmezsiniz...

«TURAN TURAN YEŞİL TURAN
EVLÂTLARIN SANA KURBAN»

Dur dedim, ana dur! Sustu. Öyle bir tebessüm vardı ki dudaklarında alkışlanmanın mutluluğuna benziyordu. Biliyordu bu türküyü beğendiğimi. İlk defa işitiyordum. Ana, orayı bir daha söyle dedim. Güzel bir şiir okur gibi üstüne basa basa, tekrar etti :

«TURAN TURAN YEŞİL TURAN
EVLÂTLARIN SANA KURBAN»

Nerden öğrendin bu türküyü ana, dedim. Sen Turan nedir bilir misin? Kendisinin «Çit» tâbir ettiği beyaz tülbindini şöyle bir düzeltti. Altından ak bürçekleri görünüyordu. «Bilmem, oğul» dedi. «Ben gençken söylerlerdi. Herkes bilirdi bu türküyü.» Ya Turan nedir ana? Ne demektir bu keîme? Bana onu söyle. «Bir Türk memleketiymiş herhal oğul.»

Yeter dedim ana, yeter! Anladım gayrı. İçimde fırtınalar koptu. Ellerine sarılsam, öpsem öpsem, ağlasam, sebebini anlayamazdı. Daha çok sorular sormak gerekti. Sorsam, hayret ederdi. Çıkıp gittim evden, sokaklara attım kendimi.

Şimdi durun burada. Herkes dursun. Altmışlık analar, onbeşlik kızlar, doksanlık kocalar, yağız yiğitler, erler, kundaktaki sabiler, hastalar, hepiniz durun! Siz neden bilmezsiniz ananın türküsünü? Ananın yaşlıları siz de mi bilmezsiniz? Neden bilmezsiniz? Niye unuttunuz? Hayır, hayır, kim unutturdu size?

Sonra düşündüm. Düşündüm ki; biz çok tuzaklardan, çok çenberlerden geçmişiz. Bizi geçmişe bağlayan çok köprü arkamızdan teker teker uçurulmuş. Sinsî, kalfeş, insafsız kurtlar girmiş beynimize, kutlu bildiğimiz ne varsa hepsini kemirmiş.

Merhaba ananın türküsü, merhaba Turan! gücümüze güç kat, hafızalarımızı tazele, bize yeşillik, bize bereket getir. Ey altmışlık analar, onbeşlik kızlar, dedeler, yiğitler çocuklar davranın, davranın da bize ananın Türküsünü bunca zaman unutturan zihniyeti tutup getirin. Onunla hesabımız var...